

РЕШЕНИЕ

№ 22

гр. Средец, 13.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СРЕДЕЦ, II СЪСТАВ, в публично заседание на
тринадесети февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния
състав:

Председател: Сирануш С. Артинян

при участието на секретаря Маринка Ж. Маринчева
като разгледа докладваното от Сирануш С. Артинян Гражданско дело №
20222170100316 по описа за 2022 година

Производството е образувано по искова молба, подадена от С. К. Б., ЕГН *****,
с адрес: ***, чрез пълномощника адв.Н. Д. против Община Средец, представлявана от кмета
Иван Жабов, ЕИК 0000568780303, с адрес: гр.Средец, област Бургас, пл.“България“, № 8.

Ищцата твърди, че е собственик на имот, находящ се в село Драчево, община Средец,
по наследство от баща ѝ К.Г., бивш жител на Община Бургас, починал съгласно
удостоверение за наследници № 94-01-36852 от 29.10.2019г. на 15.09.1998г. Приживе
наследодателя Г. съгласно Нотариален акт № 198, т. II, дело 1157 от 1984 година, бил
признат за собственик на дворно място от 1090 кв.метра, образуващо урегулиран парцел
VIII-204 в квартал 20 по плана на село Драчево, област Бургаска, целият урегулиран
съдържащ 1230 кв.м., ведно с построената в имота двуетажна паянтова сграда. По
действащият кадастрален и регулационен план на село Драчево, одобрен със Заповед №
75/23.09.1992 г., за част от имота било предвидено между тях да има проектна улица с осев
точки 135-136, ши. 3,5 метра, дължина 26 метра, за достъп до парцел XVI - 357 с площ от
85,12 кв.м, при граници на улицата - УПИ XVI - 357, УПИ IX - 360, улица собственост на
Община Средец, УПИ XIX- 359, УПИ XVII - 358 в кв.25 по плана на село Драчево. Твърди
се в исквата молба, че тази улица била собственост на С. К. Б., съгласно чл.17, ал.5 от
Конституцията, по наследство от К.Г., тъй като за нея нямало проведена отчуждителна
процедура и заплатено предварително и равностойно обезщетение. Излага се, че планове
нямали отчуждително действие, като Общината следвало да докаже дали и каква процедура
била извършена, за да отчужди този имот. Сочи се, че била отпаднала възможността
Община Средец да направи процедура по отчуждаване, тъй като сроковете по чл.208 от ЗУТ
били преклузивни.

Според ищцата от години Община Средец владее и ползвала собствения ѝ имот,
поради което на същата се следвало обезщетение за времето, от което лишена от
възможността да ползва имота си. Имотът се ползвал от ответника като улица, като за
периода от 14.07.2019г. до 14.07.2022г. се претендира сумата от 360,00 лева, а за периода от
14.07.2022г. до 31.07.2027г. се претендира сумата от 610,00 лева.

Твърди, че не можела да претендира осъждането на Община Средец да върне имота,
тъй като по него се достигало транспортен достъп до УПИ XVI - 357 в кв. 25 по плана на
село Драчево. Стартирана била административна процедура по реда на чл. 134, ал.1, т.2 вр. с
чл.208, изр. последно ЗУТ. В кореспонденцията до ищцата, на няколко пъти Община Средец
повдигала спорове относно собствеността на тази улица - първо в Писмо изх. № 33-00-

59/19.11.2019 г. на Кмета на Община Средец по повод на извършена проверка Кметът на Община Средец наричал улицата между УПИ XIX- 359 и УПИ IX - 360 Публична общинска собственост, обхващаща разстоянието между осевни точки 135 и 136, а със Заповед 20/27.05.2021г. на Кмета на Община Средец била отказвана процедура по чл. 134, ал.1, т.2 вр. с чл.208, изр. последно ЗУТ, като първият мотив за отказа бил, че към Заявлението не били приложени документи, от които да се прецени правото на собственост върху проектираната проектна улица с осевни точки 135-136. Същият мотив съзирала и в Заповед 38/30.06.2022г. на Кмета на Община Средец, която своевременно били обжалвали.

Излага се от ищцата, че за да се разреши правилно правният спор по административно дело, се нуждаели от влязло в сила решение, разрешаващо правният спор относно собствеността на спорната улица, поради което и това пораждал правният им интерес от водене на настоящото дело.

Отправя се искане да се установи в отношенията между С. К. Б. и Община Средец, че С. К. Б. е собственик на проектна улица с осева точка 135 до осева точка 136, ши. 3,5 метра за достъп до парцел XVI - 357 с площ от 85,12 кв.м., при граници на улицата - УПИ XVI - 357, УПИ IX - 360, улица собственост на Община Средец, УПИ XIX- 359, УПИ XVII-358 в кв.25 по плана на село Драчево, както и да бъде осъдена Община Средец да заплати на С. К. Б. обезщетение по чл.59 ЗЗД в размер на 10 лева на месец или общо сумата от 360,00 лева - обезщетение за ползването, от което е била лишена за периода 14.07.2019 г.- 14.07.2022 г. върху 85,12 кв.м. от собствения ѝ недвижим имот, представляващ проектна улица с осевни точки 135-136, ши. 3,5 метра за достъп до парцел XVI - 357 с площ от 85, 12 кв.м, при граници на улицата - УПИ XVI - 357, УПИ IX - 360, улица собственост на Община Средец, УПИ XIX- 359, УПИ XVII - 358 в кв.25 по плана на село Драчево, както и за периода от завеждане на исковата молба до връщането на владението върху имота от страна на ответника – за периода от 14.07.2022г. до 31.07.2027г. в общ размер за сумата от 610,00 лева, ведно със законната лихва върху присъдените суми. Претендира сторените в процеса разноски.

В законоустановения срок по чл.131, ал.1 от ГПК е ангажиран отговор на исковата молба от ответника Община Средец, представлявана от кмета Иван Жабов, с който заявява, че исковата претенция е изцяло недопустима. Твърди се от ответника, че Община Средец под никаква форма не била предявявала собственически претенции към процесната проектна улица. Не се оспорва обстоятелството, че не била проведена отчуждителна процедура. Твърди се, че от издадената данъчна оценка било видно, че имотът бил установен без собственик. От скицата, издадена от Община Средец - недвижимият имот в тази проектна улица попадали части от имот пл.№ 360 и пл.№ 358, пл.№ 357, като собственици на тези имоти, съгласно разписни листи били Ч.О. - имот пл.№ 357, А.П. - имот пл.№358 и К.Г. - имот пл.№360. Излага се, че исковите претенции спрямо Община Средец се явявали абсолютно недопустими, тъй като Общината не била легитимен ответник в това производството. Релевира се, че в хода на проведените административни процедури, били те успешни или неуспешни, Община Средец, действаща чрез кмета като административен орган, не се била заявила като собственик на процесната проектна улица, както неправилно се твърдяло в исковата молба. Напротив, в процеса на проведените административни процедури пред Общината, на ищцата било отказано изработването на проект за частично изменение на ПУП-ПР, с мотиви за липса на съгласие на заинтересованите лица, както липса представени от ищцата документи, от които органът да установи безспорно нейното право на собственост върху проектната улица, без обаче да твърди, че Общината била собственик. Именно защото било установено право на собственост на трети лица в проектната улица, административният орган бил отказал да реализира инициираната от ищцата административна процедура. Сочи се, че исковата претенция била недопустима и тъй като липсвала активна процесуална легитимация, тъй като не била предявена от всички съсобственици на имота. Отделно от това се твърди, че през 2002 г. ищцата била декларирала в ДМДТ при Община Средец имота си с площ 665 кв.м. Моли предявените искове да бъдат отхвърлени.

В проведените открити съдебни заседания ищцата се явява лично и с пълномощника адв.Н. Д., като поддържат исковата молба. Отправя се искане да бъдат уважени предявените искове изцяло като основателни и доказани, като в тази връзка се излагат подробни съображения. Претендират се сторените в производството разноски.

Ответникът Община Средец, представляван от пълномощника адв.И. К., в хода на производството и проведените открити съдебни заседания поддържа отговора на исковата

молба и приложените към него писмени доказателства, като оспорва всички искиви претенции на ищцата. Адв.К. отправя искане да бъдат отхвърлени всички искиви претенции на ищеца в настоящото производство. Заявява, че Община Средец не била заявявала никакви собственически претенции в настоящото производство. В тази връзка излага подробни съображения. Отправя искане за присъждане на сторените по делото разноски.

След преценка на събраните по делото доказателства и във връзка със становището на страните, съдът установи от фактическа страна следното:

От представения Нотариален акт за собственост върху недвижим имот, придобит по давност, № 198, том II, дело № 1157/30.05.1984г. на нотариус при Бургаски районен съд – Тодор Томов, се установява, че К.Г. е признат за собственик по давност на следния недвижим имот: дворно място от 1090 кв.м., образуващ урегулиран парцел VIII-204 в квартал 20 по плана на село Драчево, целият урегулиран съдържащ 1230 кв.м., заедно с построена в същото дворно място двуетажна паянтова жилищна сграда, при граници на целия парцел: улица, парцел VII-203 на В.А., парцел IX-205 на О.О. и парцел XI-206 на наследниците на Н.К.. Видно от удостоверение за наследници изх.№ 94-01-36852 от дата 29.10.2019г. собственикът на имота К.Г. е починал на дата 15.09.1998г. като негова наследница е дъщеря му С. К. Б. – ищцата в настоящото производство. От представената скица от Община Средец № 818/28.07.2002г. става ясно, че в улица с площ от 86,12 кв.м. от т.135 до т.136 попадат имоти с планоснимачен № 360 и № 358.

Във връзка със заявление на адв.Н. Д., в качеството на пълномощник на С. К. Б. на основание чл.135, ал.3 от ЗУТ, кметът Иван Жабов на Община Средец е издал Заповед № 20/27.05.2021г., с която е отказал изработване на проект за частично изменение на ПУП – ПР на село Драчево, Община Средец, одобрен със Заповед № 75/23.09.1992г., на улична регулация, на проектна улица с о.т. 135-136, за достъп до УПИ XVI-357 и УПИ XVII-358 в кв.25, отредени за нискоетажно, индивидуално жилищно застрояване при следните мотиви: към заявлението не били приложени документи, от които да се било преценило правото на собственост върху претендираната проектна улица с о.т.135-136; не били приложени документи, удостоверяващи съгласието на заинтересованите собственици, засегнати от евентуална промяна на УПИ IX-360, XVI-357 и XVII-358 в кв.25. Посочено е в заповедта, че за УПИ XVI-357 в кв.25 това бил единственият достъп до улица, премахването на която би било в противоречие с §5, т.11 от Допълнителните разпоредби на ЗУТ, не били изпълнени и изискванията на чл.135, ал.2 от ЗУТ, който изисквал към заявлението да се приложи скица предложение за исканата промяна. С Решение № 40/12.01.2022г., постановено по адм.д.№ 40/12.01.2022г., по описа на Административен съд – Бургас, Заповед № 20/27.05.2021г., издадена от кмета Иван Жабов на Община Средец, била отменена, като административната преписка била върната на кмета на Община Средец за произнасяне по повод подадената молба с вх.№ Н-94-00-52/20.11.2020г. по описа на Община Средец от С. Б. чрез адв.Д., при спазване на указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадено в мотивите на съдебното решение, в едномесечен срок от влизането му в сила. На основание чл.135, ал.3 от ЗУТ и във връзка със заявление № 94-00-1177/02.06.2022г. и влязло в сила Решение № 40/12.01.2022г., постановено по адм.д.№ 40/12.01.2022г., по описа на Административен съд – Бургас, кметът на Община Средец издал Заповед № 38/30.06.2022г., с която е отказал изработване на проект за частично изменение на ПУП – ПР на село Драчево, Община Средец, одобрен със Заповед № 75/23.09.1992г., на улична регулация, на проектна улица с о.т. 135-136, за достъп до УПИ XVI-357 и УПИ XVII-358 в кв.25, отредени за нискоетажно, индивидуално жилищно застрояване при следните мотиви: към заявлението не били приложени документи, от които да се било преценило правото на собственост върху претендираната проектна улица с о.т.135-136; не били приложени документи, удостоверяващи съгласието на заинтересованите собственици, засегнати от евентуална промяна на УПИ IX-360, XVI-357 и XVII-358 в кв.25. Посочено било в заповедта, че за УПИ XVI-357 в кв.25 това бил единственият достъп до улица, премахването на която би било в противоречие с §5, т.11 от Допълнителните разпоредби на ЗУТ.

С писмо изх.№ 33-00-59/19.11.2019г. до С. Б., кметът на Община Средец Иван Жабов, уведомил адресата, че при проверка на 15.11.2019г. от служителите Б.Б. – специалист по чл.223 от ЗУТ и Г.К. – еколог към Дирекция „УТСБКС“ на Община Средец, било установено, че ПУП – ПР на село Драчево, одобрен със Заповед № 75/23.09.1992г. в кв.25, между УПИ XIX-359 и УПИ IX-360, съществувала улица, представляваща ПОС /публична общинска собственост/, обхващаща разстоянието между осевите точки 135 и 136, като същата осигурявала достъп до имота на Ч.О., представляващ УПИ XVI-357 по ПУП-ПР на село Драчево.

Видно от приобщеното в материалите по делото Становище с изх.№ 0-94-00-27/22.03.2022г. от кмета на Община Средец Иван Жабов и гл.архитект Р.Троев, във връзка със заявление с вх.№ 94-00-52/20.11.2020г. от С. Б., с което е поискала ПУП за отпадане на улична регулация, в частта от осева точка 135 до осева точка 136 по плана на село Драчево, че към момента Община Средец не била провела отчуждителна процедура в срока, регламентиран с чл.208, ал. от ЗУТ, следователно съсобствениците в УПИ IX-360 в кв.25 по плана на село Драчево, могли да се възползват от правата си по чл.134, ал.2, т.1 от ЗУТ.

От представеното писмо с изх.№ 33-00-63/08.01.2020г., адресирано до ищцата С. Б. от кмета на Община Средец Иван Жабов, се установява, че е посочено следното. Във връзка с жалба с вх.№ 33-0063/23.12.2019г. от Б. до кмета на Община Средец, в която тя отново настоява да се освободи от съществуващи съоръжения /портал, навес за дърва и селскостопански инвентар/ улица, представляваща публична общинска собственост, я уведомяват, че тази улица била част от регулационният план на село Драчево, собственост на Община Средец и по Закона за публичната общинска собственост – чл.56, ал.2, не можела да бъде предмет на какъвто и да е вид сделки. В писмото се сочи, че тази улица била предвидена за достъп до имота на О.О., така че Б. не можела да претендира, че същата да била част от нейния имот.

В хода на проведеното съдебното дирене е разпитан свидетеля Б.Б. – служител в Община Средец, участвал в преписките по процесния случай. Твърди, че имотът се намирал в село Драчево, като във връзка с проектната улица, която била до имота на г-жа Б., били представени документи от нея и наследниците на Ч.О.. От тази документация ставало ясно, че покойният Ч.О. притежавал 20 кв.м. от имота на ищцата. Относно проектната улица свидетелят твърди, че същата била предвидена в подробния устройствен план на село Драчево с цел осигуряване на достъп до имота на Ч.О., като това било предвидено в допълнителните разпоредби на § 5, т.11 от ЗУТ. По отношение на тази проектна улица не била провеждана отчуждителна процедура от Община Средец по реда на ЗУТ. Излага, че със самата ситуация на въпросния ПУП нямало друга възможност за осигуряване на достъп до имота на Ч.О., освен с прилагане на въпросната проектна улица, тъй като нямало фактическа възможност. От това, което било предвидено в ПУП и сроковете, които били предвидени за подобни процедури, сроковете били изтекли и Община Средец не била приложила процедура по прилагане на проектна улица за достъп до имота на Ч.О..

Прието е в материалите по делото и заключение на Съдебно – техническата експертиза, от което се установява, че дворното място, описано в Нотариален акт № 198, том II, дело № 1157 от 1984г. бил имот с планоснимачен № 204 по кадастралния план от 1945г. и бил с площ от 1090 кв.м. по нотариален акт, а парцел VIII-204 бил с площ 1230 кв.м. При изготвянето на комбинираната скица вещото лице използвало трасировъчен карнет за квартала от действащия регулационен план и копие извадка от действащия и стария план. В комбинираната скица вещото лице измерило площи от 1153 кв.м. за дворното място - имот с планоснимачен № 204 от 1153 кв.м., а за парцел VIII-204 1203 кв.м. Тази разлика в площите се дължала в точността, с която се работело и от различните методи на изчисление на площите. Цялата тупикова улица била с площ от 89,38 кв.м. От тази площ 74,80 кв.м., заштриховани в червено, попадали в имот с планоснимачен № 204, а 87,62 кв.м., заштриховани в червено и зелено, попадали в парцел VIII-204 в кв.20 по плана от 1945г.

При така установената по делото фактическа обстановка, съдът от правна страна намира следното:

Предявени са искове с правно основание чл.124, ал.1 от ГПК и чл.59 от ЗЗД.

Относно заявените съображения за недопустимост на исковата претенция от страна на ответника, съдът намира следното:

Предявен е положителен установителен иск с правна квалификация чл.124, ал.1 от ГПК за установяване правото на собственост върху недвижим имот. Наличието на правен интерес е абсолютна положителна процесуална предпоставка за допустимост на всички искове, включително на установителните искове за собственост, за която съдът следи служебно и преценява конкретно с оглед естеството и съдържанието на всеки конкретен правен спор, за разрешаването на който е сезиран. Правен интерес от предявяване на установителен иск за собственост е налице винаги, когато ищецът твърди, че е собственик на вещта, а ответникът оспорва или смущава правото му на собственост с фактически или правни действия. Действително в настоящото производство ответникът Община Средец изрично заявява, че няма никакви собственически претенции към процесната проектна улица. От значение за преценката за наличие на правен интерес от предявения

установителен иск в случая е извънсъдебното оспорване от ответника на претендираното от жалбоподателя ищец право на собственост върху процесния имот. Установено е по делото, че от Община Средец, чрез кмета Иван Жабов, са изпратени до ищцата Б. две писма - с изх. № 33-00-59/19.11.2019г. и с изх. № 33-00-63/08.01.2020г., с които ѝ е съобщено, че имотът предмет на настоящият положителен установителен иск за собственост и намиращ в село Драчево – на територията на Община Средец, представлява публична общинска собственост. В хипотеза на признат иск от ответника интересът от предявения установителен иск не отпада, тъй като решаващо за Б. е извънсъдебното оспорване. Следователно ищецът има правен интерес от водене на положителен установителен иск за установяване правото на собственост по отношение на недвижим имот, за който е оспорено правото му от ответника преди началото на делото и ако в хода на производството ответникът признае иска това не води до отпадане на интереса от търсената с този иск защита – в този смисъл Решение № 135/10.07.2013г., постановено по гр.д. № 61/2013г., по описа на Върховен касационен съд, II г.о.

Отделно от това следва да се посочи, че Община Средец в хода на производството твърди, че процесната улица е собственост и на трети лица и предвид това е отказала на ищцата реализиране на административна процедура – със Заповед № 20/27.05.2021г. е отказано изработване на проект за частично изменение на ПУП – ПР на село Драчево, Община Средец, одобрен със Заповед № 75/23.09.1992г., на улична регулация, на проектна улица с о.т. 135-136, за достъп до УПИ XVI-357 и УПИ XVII-358 в кв.25, отредени за нискоетажно, индивидуално жилищно застрояване. По този начин Община Средец отново оспорва правото на собственост на ищцата, поради което последната има правен интерес да предяви положителен установителен иск против Община Средец, а не срещу третото лице, което може въобще да не оспорва правата на ищеца върху имота – в този смисъл Решение № 487/05.12.2011г., постановено по гр.д. № 1087/2010г., по описа на Върховен касационен съд, I г.о.

Относно релевираните доводи от страна на ответника, че установителният иск за собственост не е предявен от всички съсобственици, с оглед на което е недопустим, съдът намира следното. По този искове съсобствениците не са необходими другари по смисъла на чл.216, ал.2 от ГПК, тъй като нито с оглед естеството на спорното правоотношение, нито по разпореждане на закона е нужно решението на съда да бъде еднакво спрямо всички съсобственици. Съсобствениците са обикновени другари, тъй като извън общите факти те могат да имат различно материално правно положение, с оглед възможността съсобствеността да произтича от различни юридически факти, което обуславя тяхната процесуална самостоятелност. Тоест, правоотношението между съсобствениците не е неделимо, поради което и не е необходимо съдебното решение да е еднакво по отношение на всеки съсобственик, а напротив, то може да е различно – в този смисъл Решение № 211/05.06.2012г., постановено по гр.д. № 1190/2011г., по описа на Върховен касационен съд, I г.о. Предвид това участието на други лица като страни в производството, по отношение на които се твърди да са съсобственици на процесния недвижим имот, не е процесуална предпоставка за допустимост на исковата претенция с правно основание чл.124, ал.1 от ГПК.

По иска с правно основание чл.124, ал.1 от ГПК.

С предявения положителен установителен иск за собственост върху недвижим имот с правно основание чл. 124, ал. 1 ГПК ищцата твърди, че е собственик на процесния недвижим имот по наследство от наследодателя ѝ К.Г..

Основателността на предявения положителен установителен иск за собственост по чл. 124, ал. 1 ГПК предполага установяване от ищеца при условията на пълно и главно доказване на твърдяното право на собственост – формиране на сигурно убеждение у съда в надлежното осъществяване на всички пораждащи правото му на собственост факти. Ответникът може да проведе насрещно и то непълно доказване, което има за предмет установяването на такива факти, които изключват възможността за осъществяването на правопораждащите факти и разколебават сигурността в надлежното им настъпване, като по този начин осуетяват пълното им доказване.

Наследодателят на ищцата К.Г. е придобил право на собственост по давност по отношение на дворно място от 1090 кв.м., образуващ урегулиран парцел VIII-204 в квартал 20 по плана на село Драчево, целият урегулиран съдържащ 1230 кв.м., заедно с построена в същото дворно място двуетажна паянтова жилищна сграда, при граници на целия парцел: улица, парцел VII-203 на В.А., парцел IX-205 на О.О. и парцел XI-206 на наследниците на

Н.К., видно от приобщения в материалите по делото Нотариален акт за собственост върху недвижим имот, придобит по давност, № 198, том II, дело № 1157/30.05.1984г. на нотариус при Бургаски районен съд – Тодор Томов.

След смъртта на К.Г., същият е наследен от неговата дъщеря С. К. Б., на основание чл.5, ал.1 от ЗН, видно от представеното по делото Удостоверение за наследници изх.№ 94-01-36852 от дата 29.10.2019г.

От приобщеното в производството заключение на Съдебно – техническата експертиза, което съдът кредитира като обосновано и правилно, като същото не е и оспорено от страните по делото, се установява, че цялата тупикова улица е с площ от 89,38 кв.м., като 87,62 кв.м. попадат в парцел VIII-204 в кв.20 по плана на село Драчево от 1945г.

Не е спорно, а и от приложеното в материалите по делото Становище изх.№ 0-94-00-27/22.03.2022г. от Гл.архитект на Община Средец арх.Р.Троев и кмета на Община Средец Иван Жабов и свидетелските показания на свидетеля Б.Б., които съдът кредитира като достоверни, с оглед това, че са логични, последователни и кореспондират с останалите доказателствени материали по делото, става ясно, че Община Средец не е провела отчуждителна процедура в срока, регламентиран с чл.208, ал.1 от ЗУТ по отношение на улицата в село Драчево от осева точка 135 до осева точка 136. Според § 6, ал.2 от ПЗР на ЗУТ, действащите към деня на влизане в сила на този закон дворищнорегулационни планове могат да бъдат приложени по досегашния ред в шестмесечен срок от деня на влизане в сила на закона. Според ал.4, одобрените по стария ред до 31.12.2001г. нови дворищнорегулационни планове могат да бъдат приложени по предвидения в ЗТСУ ред в шестмесечен срок от влизането им в сила – т.е. най – късно до 31.06.2002г. Разпоредбата на § 8 от ПРЗ на ЗУТ предвижда, че след изтичане на сроковете по § 6, ал.2 и ал.4, отчуждителното действие на влезлите в сила, но неприложени дворищнорегулационни планове за изравняване на частите в образувани съсобствени дворищнорегулационни парцели и за заемане на придадени поземлени имоти или части от поземлени имоти, се прекратява. Това означава, че по силата на закона парцелът с неприложена регулация става урегулиран поземлен имот по ЗУТ, а придадените части се връщат към имота, от който са били отнети. Предвид това, доколкото не е проведена отчуждителна процедура по отношение на процесния имот, съответно ищцата не е получила обезщетение за завзетото място, то уличната регулация не е приложена.

При тези данни съдът намира, че в конкретния случай са налице предпоставките за уважаване на предявения от ищцата положителен установителен иск за собственост. Същата е собственик на процесния недвижим имот по наследство от баща ѝ К.Г., като не е проведена отчуждителна процедура по отношение на проектната улица, с оглед на което парцелът е с неприложена регулация и придадената част за улица подлежи на връщане към имота на ищцата, от който е взета.

По исквете с правно основание чл.59 от ЗЗД.

При иск с правна квалификация по [чл. 59 ЗЗД](#) спорното материално право се обуславя от кумулативната даденост на следните предпоставки: 1. наличие на обогатяване у ответника и обедняване на ищеца; 2. общ правопораждащ факт, причиняващ едновременно обогатяването и обедняването, 3. липса на основание (конкретен юридически факт) за едновременното настъпване на обедняването и обогатяването и 4. правен интерес от предявяването на иска, обусловен от липса на възможност за защита с друг иск. За разлика от специалните състави на неоснователното обогатяване, при настоящия общ състав липсва директно преминаване на имуществената облага между обогатилия се и обеднелия. Предвид това посочените предпоставки водят до извода, че в тежест на ищеца по иска с правно основание [чл. 59, ал. 1 ЗЗД](#) е да докаже, при условията на пълно и главно доказване наличието на неоправдано разместване на блага, довело до обогатяване на ответника за негова сметка, а именно: ищецът да е собственик на описания в исквата молба имот, за който претендира заплащането на цена за ползване; имотът фактически да е ползван от ответника през периода, за който се претендира обезщетение за ползването; липсата на основание за разместването на блага между страните, което да е довело до обогатяване на ответника за сметка на ищеца, който е обеднял, както и размерът на вземанията за ползване. При установяване на тези обстоятелства, ответникът следва да докаже, че разместването почива на валидно основание.

В настоящото производство се установи, че ищцата е собственик на процесния имот - улица в село Драчево от осева точка 135 до осева точка 136, по отношение на която Община Средец не е провела отчуждителна процедура.

Съдебната практика еднозначно признава вземането по чл. 59 ЗЗД за собственика срещу лицето, което неоснователно ползва неговия имот. Правомощието на ползване е част от съдържанието на вещното право на собственост. Когато собственикът е лишен от това правомощие от друго, настъпва неоснователно разместване на блага в двата патримониума. Чл. 59 ЗЗД предвижда изравняването да е в пари, ако собственикът не разполага с друг иск срещу лицето, неоснователно ползващо имота. Размерът на вземането по чл. 59 ЗЗД се определя според пазарния наем за имота във вида и състоянието, който е имал в периода, за който претендира. Пазарният наем изразява стойността, с която собственикът е обеднял, а ответникът се е обогатил без основание за негова сметка.

Не са ангажирани доказателства в хода на производството имотът да е фактически използван от ответника за периода, за който се претендират обезщетенията, а именно от 14.07.2019г. до 14.07.2022г., както и от 14.07.2022г. /датата на завеждане на исковата молба/ до 31.07.2027г., както и да е възпрепятствал достъпа на трети лица до него. Не се доказва и размерът на вземанията за ползването – например средният наем на имота за претендиращия период, като в настоящият случай съдът не може да присъди обезщетение по справедливост по аналогия с обезщетението за неимуществени вреди при непозволено увреждане на основание чл.52 от ЗЗД.

Обстоятелството, че имотът е отреден за улица, с която се осигурява достъп до имот на трети лица, не обуславя извод, че ответникът ползва имота по начин, по който да възпрепятства ищецът да упражнява правото си на собственост, респективно ответникът да се е обогатил за сметка на обедняването на ищеца. С оглед това не е налице общ правопораждащ факт между обедняването на ищеца и ползването на имота от ответника.

Изложеното обуславя извод за неоснователност на исковите с правно основание чл.59 от ЗЗД и тяхното отхвърляне.

Относно разноските.

С оглед изхода на спора на основание чл.78, ал.1 и ал.3 от ГПК на ищцата и на ответника се дължат разноски по съразмерност, с оглед обстоятелството, че искът с правно основание чл.124, ал.1 от ГПК е уважен, а двата иска с правно основание чл.59 от ЗЗД са отхвърлени. И двете страни в производството претендират разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 600 лева, уговорени в Договор за правна защита и съдействие от 14.07.2022г. за Б. и Договор за правна защита и съдействие от 24.11.2022г. за Община Средец. И в двата договора не е посочен размерът на уговореното възнаграждение за всеки един от трите иска, с оглед на което следва да се приеме, че за всеки един от тях е заплатено възнаграждение по равно – т.е. по 200 лева. Предвид основателността на иска с правно основание чл.124, ал.1 от ГПК, направеното своевременно искане за присъждане на разноски от пълномощника адв.Д. и доказателствата за сторените такива, на ищцата се дължат разноски за адвокатско възнаграждение по съразмерност в размер на 200 лева и 700 лева за заплатения депозит за възнаграждение на вещното лице, или общо 900 лева, за които следва ответникът да бъде осъден да й заплати. На Община Средец следва да се присъдят разноски за адвокатско възнаграждение по съразмерност в размер на 400 лева, за която сума Бораждиева следва да бъде осъдена да й заплати, с оглед отхвърлянето като неоснователни на двата иска с правно основание чл.59 от ЗЗД и това, че е направено своевременно искане за присъждане на разноски от пълномощника адв.К. и са представени доказателства за сторени такива в материалите по делото.

Мотивиран от горното, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО на основание чл. 124, ал.1 ГПК по отношение на Община Средец, представлявана от кмета Иван Жабов, ЕИК 0000568780303, с адрес: гр.Средец, област Бургас, пл.“България“, № 8 и представлявана от пълномощника адв.И. К., че С. К. Б., ЕГН *****, с адрес: ***, представлявана от пълномощника адв.Н. Д., е собственик на основание наследство на следния недвижим имот: проектна улица с осева точка 135 до осева точка 136, с шИ. 3,5 метра, с площ от 85,12 кв.м, за достъп до парцел XVI - 357, при граници на улицата - УПИ XVI - 357, УПИ IX - 360, улица собственост на Община Средец, УПИ XIX-359, УПИ XVII - 358 в кв.25 по плана на село Драчево, община Средец, област Бургас, одобрен със Заповед № 75/23.09.1992г.

ОТХВЪРЛЯ като неоснователни искове с правно основание чл.59 от ЗЗД, предявени от С. К. Б., ЕГН *****, с адрес: ***, представлявана от пълномощника адв.Н. Д., против Община Средец, представлявана от кмета Иван Жабов, ЕИК 0000568780303, с адрес: гр.Средец, област Бургас, пл.“България“, № 8 и представлявана от пълномощника адв.И. К., за сумата от 360,00 лева /триста и шейсет лева/, за периода от 14.07.2019г. до 14.07.2022г. и сумата от 610,00 лева /шестстотин и десет лева/ за периода от завеждане на исквата молба на дата 14.07.2022г. до 31.07.2027г., ведно със законната лихва върху сумите, представляващи обезщетение за ползването, от което ищцата С. К. Б. е била лишена от собствения ѝ недвижим имот, представляващ проектна улица с осевни точки 135-136, шИ. 3,5 метра, с площ от 85,12 кв.м., за достъп до парцел XVI - 357, при граници на улицата - УПИ XVI - 357, УПИ IX - 360, улица собственост на Община Средец, УПИ XIX-359, УПИ XVII - 358 в кв.25 по плана на село Драчево, община Средец Област Бургас.

ОСЪЖДА Община Средец, представлявана от кмета Иван Жабов, ЕИК 0000568780303, с адрес: гр.Средец, област Бургас, пл.“България“, № 8 и представлявана от пълномощника адв.И. К. **да заплати на** С. К. Б., ЕГН *****, с адрес: ***, представлявана от пълномощника адв.Н. Д., сумата от **900,00 лева** /деветстотин лева/, представляваща сторените разноси в производство пред районния съд по съразмерност.

ОСЪЖДА С. К. Б., ЕГН *****, с адрес: ***, представлявана от пълномощника адв.Н. Д. **да заплати на** Община Средец, представлявана от кмета Иван Жабов, ЕИК 0000568780303, с адрес: гр.Средец, област Бургас, пл.“България“, № 8 и представлявана от пълномощника адв.И. К., сумата от **400,00 лева** /четиристотин лева/, представляваща сторените разноси в производство пред районния съд по съразмерност.

Решението подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването му на страните по делото пред Окръжен съд – Бургас.

Препис от решението да се връчи на страните чрез техните пълномощници.

Съдия при Районен съд – Средец: _____